

Matkat

IRLANTI

IRLANNIN LUMOAVA LÄNSIRANNIKKO

Horn Head Donegalissa
hemmottelee kulkijaa
upeilla maisemilla.

Irlannin länsirannikkoa myötäilee Wild Atlantic Way, 2500 kilometriä pitkä rannikkotie, jonka varrella on jylhiä rantakallioita, vihreitä nummia, linnoja, kapeita vuoristoteitä, kansallispuistoja ja tietenkin ystävällisiä kyläpubeja. Automatkailija löytää reitiltä joka päivä uusia ihmeitä.

MOONA LAAKSO TEKSTI JA KUVAT

Kylemore Abbey on ollut nunnaluostari 1920-luvulta lähtien, mutta linna rakennettiin Mitchell Henryn perheen kodiksi 1800-luvun lopulla.

Kylemore Abbeyssä on goottilaistyylinen kirkko. Myös puutarha on nähtävyyksiä.

Jos sää ei miellytä, odota puoli tuntia, neuvoo irlantilainen paikallisopas. Irlannin länsirannikolla neuvo osoittautuu oivalliseksi.

Tosin Connemaran niemialueella sataa ja lujaa. Kun sade taukoaa, päätän uhmata säätä ja lähteä kansallispuistoon kävelylle. Tavoitteenani on Diamond Hill, joka kohoaa 442 metrin korkeuteen.

Kun kapuan kohti kukkulaa sade alkaa piiskata ja tuuli riepoo niin lujaa, että tuntuu mahdottomalta edetä. Joudun myöntämään tappioni ja palaamaan autolle.

Autosta ihastelen Connemaran karua maisemaa. Edessäni siintää pitkä, kapea, kumpuileva tie eikä muita autoja näy. Pysähdyn, kun näkyvyys loppuu rankkasateessa. Lampaat eivät näytä olevan siitä moksiskaan.

LUOSTARI LINNASSA

Connemarassa pakollinen nähtävyyksiä on Kylemore Abbey. Luostarin perustivat linnan nunnat, jotka pakenivat Belgiasta ensimmäistä maailmansotaa. Luostaria voi ihailla kauempaa tai ostaa lipun luostariin ja sen puutarhaan, Victorian Walled Gardeniin.

Lyhyen kävelymatkan päässä on goottilaistyylinen kirkko, jonka linnanhera Mitchell Henry rakennutti vaimonsa muistolle. Ulkona riepoo myrsky, sisällä on rauhallista ja hiljaista. Sytytän kynttilän menehtyneiden rakkaiden muistolle ja istun hetken yksin hiljaisuudessa.

Clifdenin kylästä löydän pienen kirjakaupan, josta ostan matkamuistoksi valokuvakirjan. Näihin maisemiin haluan palata kotona.

Inisheerin kiviainojen lomassa laiduntaa hapsujalkainen irlannincob-hevonen.

Happy Hooker -laiva saapuu Doolinin laituriin noutamaan Inisheerin saarelle matkustavia.

Clifdenin kylän kirjakaupasta löytyy viemisiä kotiin.

PYÖRÄILLEN SAAREN YMPÄRI

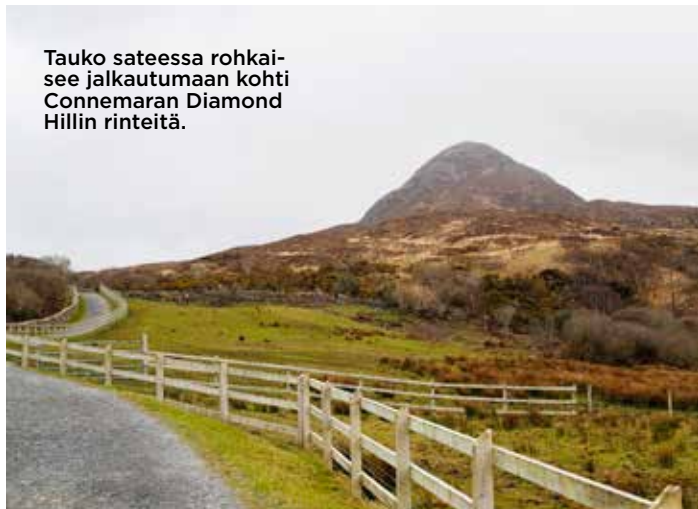
Seuraavana päivänä suuntana ovat Aransaaret. Sää on mainio. Happy Hooker -vene irtoaa Doolinin laiturista, ja delfiini tulee tervehtimään. Pusomme kovassa aallokossa kohti Inisheeriä (iiriksi *Inis Oírr*), Aransaarista pienintä.

Saarella aurinko paahtaa. Vuokraan polkupyörän. Eksyä ei Inisheerillä voisi, sillä saari on vain kolmisen kilometriä kanttiinsa.

Inisheer on yksi niistä harvoista paikoista, joissa vielä puhutaan pääasiassa iiriä. Asukkaita on alle 300.

Pyöräilen kiviainojen välissä ja ihmettelen turkoosina kimmeltävää rantaviivaa ja hiljaisuutta. Yksi vaikuttavimmista nähtävyyksistä on kivikkoiselle rannalle vuonna 1960 haaksirikkoanut laiva. Muun muassa viskiä kuljettanut

Tauko sateessa rohkaisee jalkautumaan kohti Connemaran Diamond Hillin rinteitä.

INISHEER ON YKSI NIISTÄ HARVOISTA PAIKOISTA, JOISSA VIELÄ PUHUTAAN PÄÄASIASSA IIRIÄ.

Matkat

IRLANTI

Dinglen jokaisessa pubissa tekisi mieli pistäytyä.

3X

MAISEMATIE

Conor Pass

Dingleen mennessä kannattaa ehdottomasti ajaa Conor Passina tunnetun R560-tien kautta. Kapea tie kiemurtelee vuoriston läpi 456 metrin korkeudessa ja näkymät alas laaksoon ja merelle ovat henkeäsalpaavan upeat.

Moll's Gap

Sola löytyy N71-tieltä Kenmaresta Killarneyyn. Pysähdy Avocan kahvilaan, josta on näkymä Gap of Dunloen sekä Irlannin korkeimmalle vuorelle, Carrauntoohillille.

Healy Pass

Bearan niemimaalla (Ring of Beara) kulkee R457-serpentiinitie kahden vuoren välissä 334 metrin korkeudessa. Tietä ajaessa tuntuu kuin olisi Alpeilla.

Tuoreesta kalasta valmistettu fish & chips -annos tulee höyryävän kuumana katu-keittiön luukusta.

Aamiaispuuro tarjotaan Bailey's-liköörillä ja kermalla valeltuna.

Saavumme Dinglen kylään auringonlaskun aikaan.

laiva joutui kovassa aallokossa vaikeuksiin ja ajautui karikkoon.

Saarelaiset pelastivat miehistön. Hylky on ollut paikallaan onnettomuudesta lähtien.

Inisheerin ilmasto on ainutlaatuisen leuto. Siellä viihtyvät niin arktiset, Välimeren kuin vuoristonkin kasvit. Keskilämpötilat vaihtelevat heinäkuun +15 asteesta tammikuun +6 asteeseen. Ruoho viheriöi aina.

Olemme maissa kolmisen tuntia. Jos saarella viettäisi yön, pääsisi lähemmäs iirinkielistä kulttuuria.

IHASTUN DINGLEEN

Kerryn kreivikunnassa ihastun Dingleen kaupunkiin saman tien. Suojaisan lahden pohjukkaan asettunut 1 200 asukkaan kaupunki nojailee vuoriin ja katsoo etelään.

Heatons Guesthouse täyttää

odotukset. Kodikkaan huoneeni ikkunasta siintää meri.

Illalla ostan fish & chipsit Dingle Ahoy -ruokakärrystä. Kojun pitäjä **Tom Barron** kertoo, että turska on pyydetty samana päivänä Dingle vesiltä. Dingle-ginillä maustetun, leivitetyn kalan kanssa popsitaan paksuja ranskalaisia.

Tom päätyi Dingleen koti- maastaan Englannista kymmenen vuotta sitten.

– Tulin lomalle ystäväni luo. Jäin. Rakastuin paikkaan heti.

Ymmärrän Tomia. Dinglessä on jotakin erityistä.

Hän suosittelee jatkamaan iltaa pubissa – niitä riittää. Elävää musiikkia soitetaan monessa paikassa. Osa toimii samalla sekatavarakauppana. Ennen oli tyypillistä ottaa tuoppi, kun osti vaikka paketin nauvoja.

Kelttiläistä musiikkia soittava banjo-kitaraduo esiintyy pubin nurkassa.

Jäätelöbaari Murphy's tunnetaan erikoisista makuyhdistelmistä, mutta tuttujakin makuja on aina saatavilla.

Jälkiruuaksi nautin Dinglen merisuolalla maustetun jäätelön Murphy'sissä. Se valmistaa jäätelönsä paikallisista raaka-aineista. Suolakin on merivedestä uutettua.

ILTA MUSIIKKIPUBISSA

Muusikot soittavat An Droichead Beag (The Small Bridge) -pubissa. Tarjoilija taivuttelee minut ottamaan ison siiderin. Se maksaa melkein sama kuin pieni. Pian, kun soittajat vaihtuvat, haluaisin varmasti kuunnella. Näin tapahtuu.

Paikallinen kuuluisuus on delfiini Fungie, joka on viihtynyt Dinglen niemen liepeillä vuodesta 1983. Fungieta tervehtimään järjestetään veneretkiä. Usein seurallinen delfiini näyttäytyykin. Nyt aika ei riitä tapaamiseen, mutta olen iloinen, että yksi delfiini tuli nähtyä jo Inisheerin saarelle lähtiessä.

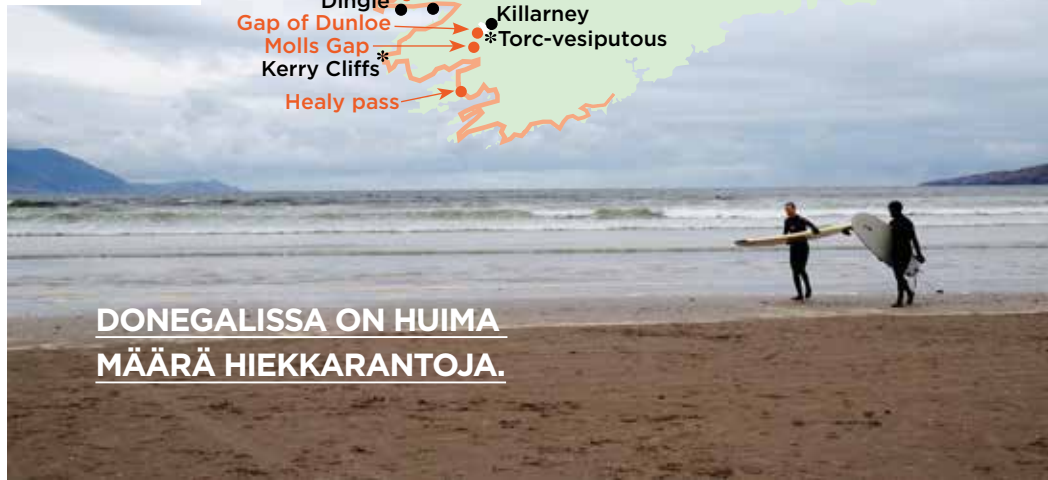
Vierailun kruunaa Heaton's Guesthousen aamiainen. Valitsen Baileys-puuron. Tarjoilija kantaa pöytään puurolautasen ja toinen omistajista tuo tarjottimella Baileys Irish Cream -likööriä. Tarjoilija sirottelee puuron päälle ruskeaa sokeria, kaataa kermaa ja viimeiseksi likööriä. Puuroa ei saa sekoittaa.

Maku on taivaallinen. Tätä haluan kokeilla kotona. En vain usko, että ruokamuistoa voi toistaa.

KAURIITA KANSALLISPUISTOSSA

Dinglen niemimaa kannattaa ajaa ympäri ja ihailla upeita maisemia. Inch Beachin hiekkarannalla viihtyvät lainelautailijat. Rantakahvilassa nautit lounaan tai leivoksen.

Siitä voi jatkaa Killarneyyn, jonka 10 200 hehtaarin kansallispuistossa on kolme järveä, Irlannin korkeimmat vuoret McGillicuddy's

DONEGALISSA ON HUIMA MÄÄRÄ HIEKKARANTOJA.

Reeks ja vaihtelevia vaellusreittejä.

Gap of Dunloe on sola, jonka läpi kulkee hieno maisemareitti. Jätä auto Kate Kearney's Cottagen parkkipaikalle.

Kävelijää on heti vastassa hiljaisuus. Kuulen vain puuron solinan ja oksan räjähdysten, kun vuohet kömpivät tienvieren ryteikössä. Toisella puolen on metsäkauriita. Hiivin lähemmäs. Ne katsovat minua epäillen ja säpsähtävät, kun otan kameran esille. Pieni virheliike ja kauriit säntäävät metsään.

POLKU VESIPUTOUKSELLE

Suosittu pysähdyspaikka Killarneyyn kansallispuistossa on 1400-luvulla rakennettu Ross Castle, jota ympäröivät vihreä nurmi ja Lough Leane järvi. Linnan ympäri on mukava tehdä rauhallinen kävelykierros.

Inch Beach on surffaajien suosima pitkä hiekkaranta Dinglen niemimaalla

Matkat

IRLANTI

Breac House -hotelli on täydellinen piilopaikka Donegalin luoteisnurkassa. Majatalossa on vain kolme vierashuonetta, jokaisessa on oma terassi ja näköalaikkuna.

Viiden minuutin kävelymatkan päässä N71 Killarney Kenmare-tieltä on Torc-vesiputous. Satumainen, vihreä metsäpolku vie noin 20 metriä korkealle vesiputoukselle. Jos kiipeää ylempäs putouksen vasemmalla puolella olevia portaita, saapuu näköalapaikalle, jolta voi tähyillä yli järvien.

Kesäaikaan Torc on suosittu turistibussien pysähtymispaikka. Syksyllä ja talvella on rauhallista.

MERILEVÄKYLPY ODOTTAA

Mieleepainuva tapa päättää matka on yöpyminen Breac Housessa.

Donegalin kreivikunnassa sijaitseva hotelli veloittaa kahden yön minimiyöpyimisestä reilut 400 euroa. Kokemus on sen arvoinen. Horn Headin niemessä majatalo on omassa rauhassaan. Lähin kylä on Dunfanaghy, jonne on kolmisen kilometriä.

Donegalilaisen pariskunnan rakennuttamassa skandinaavisessa talossa on vain kolme vierashuonetta. Jokaisessa on ikkuna lattiasta kattoon ja oma terassi.

Näkymät laaksoon ovat huikeat. Kalusteet ja materiaalit ovat paikallista käsityötä. Villahuovat ja sisustustekstiilit ovat käsin kudottua Donegalin tweediä. Kutoja on **Eddie Doherty**, yksi viimeisistä kangaspuita paukuttavista käsityöläisistä. Putiikki on Ardarassa Donegalin toisella laidalla.

Aivan ensimmäiseksi luksusmajataloon saapuessa pääsee halutesaan merileväkylppyyn.

Leväkylvyllä on Irlannissa pitkä perinne. Sen uskotaan tekevän

Taiten valmistettu aamiainen saapuu huoneeseen diskreetisti luukusta.

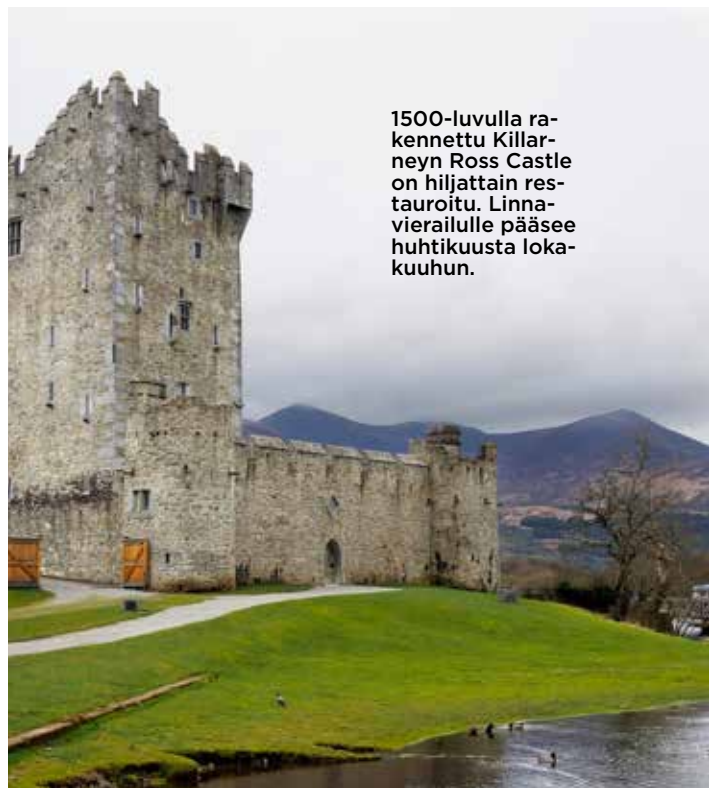
hyvää iholle. Kylvyn jälkeen olo on rentoutunut, tekee mieli kääriytyä kylpytakkiin ja viettää loppuilta sängyssä auringonlaskua ihastellen.

AAMIAINEN VUOTEESSA

Aamiainen tuodaan huoneeseen huomaamattomasti luukun kautta, joten sen voi nauttia omalla terassilla tai vaikka sängyssä.

Aamiaisen jälkeen huoneen ulkopuolella odottavat retkireput. Niihin on pakattu evääksi minttu-hernekeittoa, lampaanmaidosta valmistettua juustoa, viinirypäleitä, soodaleipää ja jälkiruuaksi kakkua.

Reput selkään ja isännän piirtämä kartta mukaan. On tuulinen ja aurinkoinen päivä, kun kävelemme Horn Headiin. Matkalla ihastelemme ratsastajia kaukaisuudessa

1500-luvulla rakennettu Killarney Ross Castle on hiljattain restauroitu. Linnavierailulle pääsee huhtikuusta lokakuuhun.

hiekkarannalla. Surffauksen ja patikoinnin lisäksi maisemia voi ihailla myös hevosen selästä.

Donegalissa on huimasti hiekkarantoja. Vaellusreittejä on pitempiä ja lyhyempiä, monentasoiselle kulkijalle.

Päivän kävelylenkin jälkeen koittaa kello viiden cocktailtunti. Emäntä taiteilee drinkit toiveidemme mukaan, tarjoaa toisetkin. Olo on raukea, lähtö hämmöttää. Viimeisen yön nukumme makoisasti. ●

Eväsreppujen kanssa voi suunnata Horn Headin näköalapaikoille.

**REPUT SELKÄÄN JA ISÄNNÄN
PIIRTÄMÄ KARTTA MUKAAN. ON
TUULINEN JA AURINKOINEN PÄIVÄ,
KUN KÄVELEMME HORN HEADIIN.**

3X

RANTAKALLIOT

Cliffs of Moher

Irlannin tunnetuin luonnonnähtävyys. Rantajyrkänteiden upeutta verottavat turistimassat, kannattaa siis mennä aikaisin aamulla tai myöhään illalla, niin välttyy pahimmilta bussituristilau- moilta.

Kerry Cliffs

Huomattavasti vähemmän turisteja kuin Cliffs of Mohe- rilla – ja myös hieman kor- keammat jyrkänteet. Mene ennen kuin muut löytävät paikan.

Slieve League

Irlannin korkeimmat ranta- kalliot kohoavat 601 metrin korkeuteen Donegalissa. Kymmenen vuotta sitten täällä ei juuri käynyt turis- teja, nyt kallioilla on jopa jäätelökioski. Korkeimmalle kohdalle päästäkseen on kiivettävä One Man's Pass – nimensä mukaisesti kapeaa vuorenharjaa kuin veitsen terällä etenevä reitti, jota suositellaan vain erittäin kokeneille. Youtube-videois- ta nähtynä se onkin todella hurja.

LISÄÄ VINKKEJÄ IRLANTIIN:
WWW.TRIPSTERI.FI/
IRLANTI, SYKSYLLÄ 2018
ILMESTYY TRIPSTERI IRLANTI
MATKAOPAS.

Cliffs of Moher -rantakalliot ovat Irlannin tunnetuimpia luonnonnähtävyyksiä.